

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

July 12

חס

The Billion Dollar Idea

התורה חסה על ממונן של ישראל (ראש השנה כז.) (יומא לט.)

אמרי אינשי:

"A penny saved is a penny earned."

If the תורה cares for money that is saved, maybe it also cares for money to be earned. Perhaps this is a billion dollar idea.

You might have doubts, since you heard me mention about the solar-powered flash light. No this I think is a much more useful invention, which has a much higher likelihood of earning revenue.

The Power-knife

An electronic rotary mechanism that is small enough to fit in your hand. It unlocks to allow the user to insert a plastic or metal knife. The user then sets the lock on the apparatus, and presto, he is ready to cut

through the toughest meats served on his plate.

We can add a button with multiple speed settings. Also we can add a light that can shine on the food as it is being cut.

ר' אמרי ור' אסי וכו'. וחד אמר אינו דומה מי שרואה ואוכל למי שאינו רואה ואוכל (יומא עד:)

Just imagine the whole country falling in love with a product together. It might just be the greatest thing since sliced bread.

Bon Appetit

(In case you haven't realized, this might just be the "Joke Introduction".)

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאס

Free Stuff In פפוניא 🤪

התורה חסה על ממונן של ישראל (ראש השנה כז.) (יומא לט.)

Question: Are there items being given away for free in פפוניא?

1. ר' אחא בר יעקב בפפוניא משום גנבי (נדה סז:)
2. אמר ר' יהודה אשה לא תלוש אלא במים שלנו דרשה ר מתנה בפפוניא למחר אייתו כולי עלמא חצבייהו ואתו לגביה ואמרו ליה הב לן מיא אמר להו אנא במיא דביתו אמרי (פסחים מב.)

Answer: No the items are not being given away for free. They are not even for sale.

חס

והא חזרת תנן ותנא דבי שמואל חזרת וא"ר אושעיה מצוה בחזרת ואמר רבא מאי חזרת חסא מאי חסא דחס רחמנא עילון וכו. (פסחים לט.)

חסא (פסחים לט.)

Lettuce

חס (פסחים לט.)

To have mercy

חס

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

סימן Knock Knock Who's There:

A sign could mean a sign. In English a sign could mean a physical sign e.g. exit sign, street sign etc...

In the following list of visitors knocking on doors, what would be the sign on the door which you would think might be appropriate, at the time of the מעשה in that particular גמרא?

1. אמר ר' אבהו כגון אבימי ברי קיים מצות כיבוד חמשה בני סמכי הוה ליה לאבימי בחיי אביו וכי הוה אתא ר' אבהו קרי אבבא רהיט ואזיל ופתח ליה ואמר אין אין עד דמטאי התם וכו'. וכו'. (קידושין לא:)
2. אמר להו ר' חסדא לבנתיה וכו'. וכי קא קארי אבבא איניש לא תימרן מנו אלא מני (שבת קמ:)

The Sign:

A welcome mat.

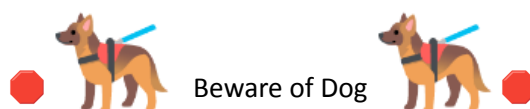
3. עולא איקלע לבי רב מנשה אתא ההוא גברא טרף אבבא אמר מאן האי ליתחל גופיה דקא מחיל ליה לשבתא (עירובין קד:)
4. נר יהא דלוק במקומו שולחן יהא ערוך במקומו מטה תהא מוצעת במקומה מאי טעמא כל בי שמישי הוה אתי לביתיה ההוא בי שמשא אתאי שבבתא קא קריא אבבא אמרה אמתיה שתיקו דרבי יתיב כיון דשמע שוב לא אתא שלא להוציא לעז על צדיקים הראשונים (כתובות קג:)

The Sign:

5. א"ר יהושע מוטב דאיקום ואיזיל אנא לגבייהו אתא טרף אבבא א"ל מזה בן מזה יזה ושאינו לא מזה ולא בן מזה יאמר למזה בן מזה מימך מי מערה ואפרך אפר מקלה וכו'. (ברכות כח:)

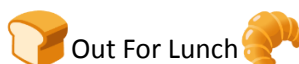
The Sign:

דף יומי DAF INSIGHTS

6. אמר ר' יהודה אמר רב בכל יום ויום בת קול יוצאת ואומרת כל העולם כולו נזון בשביל חנינא בני וחנינא בני דיו בקב כרובים מערב שבת לערב שבת הוה רגילא דביתהו למיחמא תנורא כל מעלי דשבתא ושדייא אקטרתא משום כיסופא הוה לה הך שיבבתא בישתא אמרה מכדי ידענא דלית להו ולא מידי מאי כולי האי אזלא וטרפא אבבא איכספא ועיילא לאינדרונא איתעביד לה ניסא דחזיא לתנורא מלא לחמא ואנגא מלא לישא אמרה לה פלניתא פלניתא אייתי מסא דקא חריך לחמין אמרה לה אף אנא להכי עיילי תנא אף היא להביא מרדה נכנסה מפני שמלומדת בנסים (תענית כה).

The Sign:

7. ר' חייא לא הוה מצי למיקרבא ליה יומא חד אידמי ליה כעניא אתא טריף אבבא א"ל אפיק לי ריפתא אפיקו ליה א"ל ולא קא מרחם מר אעניא אההוא גברא לא קא מרחם מר גלי ליה אחוי ליה שוטא דנורא אמצוי ליה נפשיה (מועד קטן כח).

The Sign:

Oh Brother

Here is a list of brothers of אמוראים and תנאים in order of the number of times that they appear in ש"ס:

1. יונתן אחיו של ר' דוסא בן הרכינס (יבמות טז).

I think he appears only once. תנא מתלמידי בית שמאי.

2. אחוה דר' שמעון בר רב זביד (ברכות לח).

אמורא. The doesn't actually mention what his name was. I think he only appears once.

3. ר' בנאי אחוה דר' חייא בר אבא (כתובות נ).

4. רבנאה אחוה דר' חייא בר אבא (כתובות כא:)(עבודה זרה לט).

Appears twice.

5. פנחס אחוה דשמואל (מועד קטן יח:)(בכורות לט).

Appears twice.

דף יומי דאס וואס דאס

6. רב שעורים אחוה דרבא (מועד קטן כח.) (בבא מציעא עג.)

Appears twice.

7. ר' דימי אחוה דר' ספרא (נדרים עז.) (ערכין טז.) (כתובות פה.)

He appears three times. The בבא בתרא in ערכין is repeated in מימרא.

Oh Father

Here is a list of the fathers of תנאים ואמוראים who appear in ש"ס, and were known as the father of so and so.

1. אבוב דר' אושעיא (מועד קטן כד.)
2. ר' אידי אבוב דר' יעקב בר אידי (חגיגה ה.)
3. רבא וכו. ואמרי לה אבוב דרב מרי בר רחל (שבת קנד.)
4. אבוב דר' יוסף בר חמא (סנהדרין פא.)

Maybe this was דרבא's grandfather.

5. אבוב דרבי אבין (גיטין פה.)
6. איסי אבוב דר' זירא (תענית כו.) (סנהדרין כה.) (מועד קטן כ:)
7. ר' נתן אבוב דר' הונא בר נתן (פסחים קיז.) (פסחים מג.) (זבחים ע:)
8. אבוב דשמואל (אין מספר (חולין סג:))

תנאים ואמוראים

ר' המנונא

משתבח ליה רב חסדא לרב הונא בדרב המנונא דאדם גדול הוא א"ל כשיבא לידך הביאהו לידי כי אתא חזייה דלא פריס סודרא א"ל מאי טעמא לא פריסת סודרא א"ל דלא נסיבנא אהדרינהו לאפיה מיניה א"ל חזי דלא חזית להו לאפי עד דנסבת רב הונא לטעמיה דאמר בן עשרים שנה ולא נשא אשה כל ימיו בעבירה בעבירה סלקא דעתך אלא אימא כל ימיו בהרהור עבירה (קידושין כט:)

OK! So now ר' המנונא had to get married.

דף יומי דאטאס און דאס דאס

יתב ר' המנונא קמיה דעולא וקא הוי בשמעתא אמר מה גברא ומה גברא אי לאו דהרפניא מאתיה אכסיף א"ל כסף גלגלתא להיכא יהבת א"ל לפום נהרא א"ל א"כ מפום נהרא את (יבמות יז).

Anyways, why is ר' המנונא bringing up יוחסין after their discussion? Is it possible that ר' המנונא needed to get married? By the way you see here in this גמרא the statement of ר' המנונא to עולא that עולא was willing to be מקיל so to speak in regards to the יוחסין of ר' המנונא. Perhaps עולא might have been more מקיל in some matters that pertained to יוחסין than other אמוראים. Take a look at this קידושין in גמרא:

עולא איקלע לפומבדיתא לבי רב יהודה חזייה לרב יצחק בריה דרב יהודה דגדל ולא נסיב א"ל מ"ט לא קא מנסיב ליה מר איתתא לבריה א"ל מי ידענא מהיכא אנסיב אמר ליה אטו אנן מי ידעינן מהיכא קאתינן דילמא מהנך דכתיב נשים בציון ענו בתולות בערי יהודה וכי תימא עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד כשר ודילמא מהנך דכתיב בהו השוכבים על מטות שן וסרוחים על ערסותם ואמר ר' יוסי בר' חנינא אלו בני אדם המשתנים מים בפני מטותם ערומים ומגדף בה ר' אבהו א"ה היינו דכתיב לכן עתה יגלו בראש גולים משום דמשתנים מים בפני מטותיהם ערומים יגלו בראש גולים אלא אמר ר' אבהו אלו בני אדם שאוכלין ושותין זה עם זה ומדביקין מטותיהם זו בזו ומחליפין נשותיהם זה לזה ומסריחים ערסותם בשכבת זרע שאינה שלהם אמר ליה היכי נעביד אמר ליה זיל בתר שתיקתא כי האי דבדקי בני מערבא כי מינצו בי תרי בהדי הדדי חזו הי מנייהו דקדים ושתיק אמרי האי מיוחס טפי (קידושין עא:)

Perhaps עולא this from מקבל was ר' יהודה.

Perhaps you can ask which ר' המנונא is this?

Two ר' המנונא's

מגושא רב ושוואל חד אמר חרשי וחד אמר גדופי תסתיים דרב דאמר גדופי דאמר רב זוטרא בר טוביה אמר רב הלומד דבר אחד מן המגוש חייב מיתה דאי ס"ד חרשי הכתיב לא תלמד לעשות אבל אתה למד להבין ולהורות תסתיים (שבת עה).

פרש"י ד"ה חד אמר חרשי : מכסף : וחד אמר גדופי : מין העדוק בע"ז ומגדף תמיד את השם ומסית אנשים לע"ז

רב המנונא אורי בחרתא דארגז בשני דר' חסדא (עירובין סג).

פרש"י ד"ה חרתא : שם העיר : דארגז : שם האיש שבנאה והוה אמגושי כך ראיתי בתשובות הגאונים

מסורת הש"ס אות ז' : תשובות ר' נטוראי גאון סימן שצד

תוס' ד"ה ר' המנונא אורי בחרתא דארגז : תרי ר' המנונא הוו חד שהיה תלמידו של ר' חסדא כדמשמע הכא ובפרק קמא דקידושין גבי סבי דנוניא דאמר ליה ר' חסדא לר' המנונא זיל צנעניהו ועוד היה אחר שהיה תלמידו של רב כדלעיל בפרק כיצד מעברין דאמר ליה רב לרב המנונא ברי מדאית לך אוטיב לך (תוס' עירובין סג).

חכמת שלמה : רש"י בד"ה דארגז כו. והוה אמגושי . נ"ב פירוש מכסף

ההוא תלמידא דאורי בחרתא דארגז כרבי שמעון שמתיה רב המנונא והא כר' שמעון סבירא לן באתריה דרב הוה לא איבעי ליה למיעבד הכי (שבת יט:)

דף יומי DAF INSIGHTS ומסך דאפ

Question : Why is the מהרש"ל saying פירוש מכשף like שמואל and not like רב. Also המנונא ר' acted in accordance with the fact that חרתא דארגו is דרב אתריה דרב so maybe based on this the מהרש"ל should also understand the definition of מגוש in accordance with the definition of רב?

שתי תשובות בדבר (גיטין מג.)

First of all תוספות says this was the other המנונא ר' so maybe it was no longer דרב אתריה דרב. Second of all תוספות explained in שבת that the מחלוקת is only where it is mentioned in a משנה or ברייתא, but in the מגוש or in רש"י it could be that it always means מכשף.

Here is that תוספות:

אמגושא : פי' בערוך דפליגי בהא דאמר ר' פפא באלו מגלחין פרעה אמגושי היה דכתיב הנה יוצא המימה חד אמר לעשות כשפים היה יוצא וחד אמר גדופי שהיה עושה עצמו ע"ז שהיה אומר לי יאורי ואני עשיתני ואין נראה לר"י דפליגי רב ושמואל במאי דאמר ר' פפא אלא פליגי אמגושא שנזכר בשום מקום במשנה או בברייתא

(תוס' ד"ה אמגושא שבת עה.)

In our גירסא in מועד קטן we have רב instead of פפא ר' like the גירסא of the ר"א. The "פפא" is in parenthesis in our ג'מרא. רש"י seems to say like the ערוך and not like the ר"י. Even if רש"י had the גירסא in מועד קטן that we have, you can say that he means to say that שמואל also held of the גירסא and he interpreted it differently. So based on this perhaps we can say in the מהרש"ל that according to רש"י even if the word מגוש is used in מימרות of the אמוראים it is still subject to the מחלוקת but when the word is used by the ראשונים and further it means מכשף.

מאי פרוה אמר ר' יוסף פרוה אמגושא (יומא לה.)

פרש"י מכשף אחד בנאה ושמו פרוה

שתי תשובות בדבר (גיטין מג.)

This case in יומא is an exception because there is no way they would name a room in the המקדש after a גדופי.

Alternatively and possibly additionally, perhaps we can say in general that when they named a city after someone it was giving them honor. If we give them honor it could lead to us coming to learn something from them. If they are a גדופי then learning from them carries a חיוב מיתה. So in instances where we have a city named after someone, we always say that person was a מכשף and we never say that person was a גדופי.

If he was a גדופי would we care to remember that he was the one that built the city?

אלא לפנינו מאי דהוה הוה ר' יוחנן ור' אלעזר דאמרי תרומיהו משל למלך בשר ודם שאמר לעבדיו בנו לי פלטרין גדולין על האשפה הלכו ובנו לו אין רצונו של מלך להזכיר שם אשפה (חגיגה טז.)

דף יומי דאס וואס דאס DAF INSIGHTS

I want to suggest that even if he was a גדופי we would still call the name of the city after him if that is what the עובדי כוכבים call it. My proof is from the following two גמרא's:

אמר ר' נחמן בר יצחק כל ליצנותא אסירא בר מליצנותא דעבודת כוכבים דשריא דכתיב כרע בל קרס נבו וכתיב קרסו כרעו יחדיו לא יכלו מלט משא וגו'. (מגילה כה:)

ורבי יוסי בר' יהודה לשרש אחריה מנא ליה נפקא ליה מואבדתם את שמם מן המקום ההוא ורבנן ההוא לכנות לה שם דתניא ר"א אומר מנין לעוקר עבודת כוכבים שצריך לשרש אחריה ת"ל ואבדתם את שמם אמר לו ר"ע והלא כבר נאמר אבד תאבדון אם כן מה ת"ל ואבדתם את שמם מן המקום ההוא לכנות לה שם יכול לשבח לשבח ס"ד אלא יכול לא לשבח ולא לגנאי ת"ל שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא הא כיצד היו קורין אותה בית גליא קורין אותה בית כריא עין כל עין קוץ (עבודה זרה מה: -מו:)

So it occurred to me that the aramaic word ארגו might mean "anger" meaning the city is named a place of a "cause for anger", namely that since the founder of the city was a גדופי as defined by רש"י in שבת:

וחד אמר גדופי: מין העדוק בע"ז ומגדף תמיד את השם ומסית אנשים לע"ז

So we are calling the city a place that is a cause for anger.

Here is the proof of the definition of ארגו:

This is the first פסוק in פרשת דברים:

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה (דברים א:א)

Here is the תרגום אונקלוס on the words במדבר בערבה

אוכח יתהון על דחבו במדברא ועל דארגיו במישרא

Perhaps you can see here that דארגיו might mean that they angered Hashem.

So perhaps in calling the city דארגו חרתא we are calling the city a place that is a cause for anger, based on the fact that the city was founded by a בע"ז מין העדוק and he was מסית אנשים לע"ז so he might have left in the city followers who continued in his path etc.. so it is a city that is a cause for anger.

By the way the word ארגו could also mean "Box".

ארגו ששגרו פלשתים דורון לאלקי ישראל (יומא נב:)

וארגו ששגרו בו פלשתים דורון לאלקי ישראל (בבא בתרא יד:)

These are both ברייתא's.

Previously we asked the following question in the previous piece about ר' המנונא needing to get married:

Perhaps you can ask which ר' המנונא is this?

I want to say that **the** ר' המנונא that needed to get married was the תלמיד of חסדא ר' and not the תלמיד of רב.

דף יומי Daf Yomi

ש"ס Daffin In

כז-כז

ש"ס in who's names appear less often תנאים Some

זכריה בן הקצב (כתובות כז:)(סוטה כז:)

בן בג בג (בבא קמא כז:)(עירובין כז:)

כז-כח

עיר שכבשוה כרכום (כתובות כז:)(גיטין כח:)

כח-לא

כח , כט , ל ר' נחוניא בן הקנה (מגילה כח: , ברכות כח: , פסחים כט: , כתובות ל:)

כט כט הרהורי עבירה (קידושין כט:)

הרהורי עבירה קשו מעבירה וסימניך ריחא דבישרא (יומא כט:)

משתבח ליה רב חסדא לרב הונא בדרב המנונא דאדם גדול הוא א"ל כשיבא לידך הביאהו לידי כי אתא חזייה דלא פריס סודרא א"ל מאי טעמא לא פריסת סודרא א"ל דלא נסיבנא אהדרינהו לאפיה מיניה א"ל חזי דלא חזית להו לאפי עד דנסבת רב הונא לטעמיה דאמר בן עשרים שנה ולא נשא אשה כל ימיו בעבירה בעבירה סלקא דעתך אלא אימא כל ימיו בהרהור עבירה (קידושין כט:)

In it is the first words on the דף and in קידושין it is three lines up from the end of the דף, so I say יומא

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאס

on this

מסוף דברך וכו. שראש דברך (קידושין לא:)

ל ל שנאמר לפתח חטאת רובץ (קידושין ל:)(גדה ל:)

לא לא

There might be at least 3 עולא's in ש"ס:

1. עולא רבה (קידושין לא:).
2. עולא ביראה (תענית לא:).
3. עולא (שבת לא:).

Happens to be there's at least one more:

4. עולא בר אבא (בתובות עד:).

לב לג

He holds like him, he doesn't hold like him etc : עולא ור' יוחנן

ור' יוחנן מאי טעמא לא אמר כעולא (כתובות לב:)

מאן ציית לך ולר' יוחנן רבך (פסחים לג:)

לד לה

ר' יוחנן ואם יבא אליהו

דאתמר היסח הדעת רבי יוחנן אמר פסול טומאה הוי ורבי שמעון בן לקיש אמר פסול הגוף הוי רבי יוחנן אמר פסול טומאה הוי שאם יבא אליהו ויטהרנה שומעין לו וכו. (פסחים לד:)

איתמר החולץ למעוברת והפילה רבי יוחנן אמר אינה צריכה חליצה מן האחין וכו. במאי קמיפלגי איבעית אימא קרא ואיבעית אימא סברא איבעית אימא סברא רבי יוחנן סבר אם יבא אליהו ויאמר דהא דאיבערא מפולי מפלה מי לאו בת חליצה ויבום היא השתא נמי תגלי מלתא למפרע וכו. וכו. (יבמות לה:)

לו לז

אמר ר' יוחנן וכבר בא חכם (עירובין לו:)(ביצה לז:)

דף יומי דאטאס ומסע דאס

לב לב

There are two places in ש"ס where the Gemara tells us on הלכה כאיסי בן יהודה

מתני' : שנים שהיו מהלכין ברה"ר אחד רץ ואחד מהלך או שהיו שניהם רצין והזיקו זה את זה שניהם פטורין גמ'
מתני' דלא כאיסי בן יהודה דתניא איסי בן יהודה אומר רץ חייב מפני שהוא משונה ומודה איסי בע"ש בין השמשות
שהוא פטור מפני שרץ ברשות אמר ר' יוחנן הלכה כאיסי בן יהודה ומי אמר ר' יוחנן הכי והאמר ר' יוחנן הלכה כסתם
משנה ותנן אחד רץ ואחד מהלך או שהיו שניהם רצין פטורין מתני' בע"ש בין השמשות ממאי מדקתני או שהיו שניהם
רצין פטורין הא תו ל"ל השתא אחד רץ ואחד מהלך פטור שניהם רצין מיבעיא אלא הכי קאמר אחד רץ ואחד מהלך
פטור בד"א בע"ש בין השמשות אבל בחול אחד רץ ואחד מהלך חייב שניהם רצין אפילו בחול פטורין (בבא קמא לב.).

אלעזר בן מתתיה אומר אבא אומר השקיני מים ומצוה לעשות מניח אני כבוד אבא ועושה את המצוה שאני ואבא
חייבים במצוה איסי בן יהודה אומר אם אפשר למצוה לעשות על ידי אחרים תיעשה על ידי אחרים וילך הוא בכבוד
אביו אמר ר' מתנה הלכה כאיסי בן יהודה (קידושין לב.).

לב סד

Here are two places in ש"ס that I have seen the שר שלום quoted:

1. והרב ר' שמשון מצא כתוב בשם רבינו שר שלום דדבר שהוא רגילות להראות זו לזו אסור וכשאינם רגילות
מותרות ונשי דידן אינן מראות תכשיטיהן וטבעותיהן ומשום הכי מותרות לצאת בהן וסוף דבר אמרו
הקדמונים דמותרות לצאת בהן דמוטב יהו שונגות ואל יהו מזידות (שבת סד: תוספות ד"ה רבי ענני ברבי
ששון)
2. ואמר רבא האי לולבא דסליק בחד הוצא בעל מום הוא ופסול (סוכה לב.).

Artscroll : Concerning a Lulav that grew with a single row of leaves it is considered blemished and is invalid.

Note 8: The Elucidation follows Rashi, who explains that the lulav has leaves on only one side of its spine. Others explain that Rava refers to a lulav with leaves on both sides, but the leaves themselves are single ones rather than folded double leaves (Rambam, Hil. Lulav 8:4). Yet others explain that the reference is to a lulav that has normal leaves, but there is only a single leaf along the length of the spine on each side (Rav Sar Shalom, cited by Rosh). Tur and Shulchan Aruch (ibid. 645:3) cite all three interpretations and rule that all of these lulavim are invalid.

דף יומי דאטאס וואס זאגט

סד סד

אמר ר' אחא בר יעקב שיתין סבי הוינא וכולהו איעקור מפירקיה דר' הונא לבר מאנא דקיימי בנפשאי החכמה תחיה בעלה (יבמות סד):

He brought the פסוק of בעלה תחיה החכמה which means "Wisdom shall make its owner live". The fact that he brought this פסוק might imply that his life was in danger. Perhaps we can say that in fact his life was not in danger in the literal sense, but it is like it says in מסכת נדרים:

אמר ר' יהושע בן לוי כל אדם שאין לו בנים חשוב כמת שנאמר הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי (נדרים סד):

I'm not sure when they were born, but ר' אחא בר יעקב had at least a boy and a girl.

רב יעקב בריה דרב אחא בר יעקב (קידושין כט):

רב יעקב בר ברתיה (סוטה מט).

סד סד

Perhaps we can say there are two מסכתות in ש"ס where אב"י was סומך on a נס on a נס.

1. איתמר אב"י אמר ננעלו תנן רבא אמר נועלין תנן מאי בינייהו איכא בינייהו למיסמך אניסא אב"י אמר ננעלו תנן כמה דעיילו מעלי וסמכינן אניסא (פסחים סד):
2. א"ל אב"י חזי דקשרית איסורא וסכנתא סמך עלה אב"י ואזל נסבה לחומה ברתה דאיסי בריה דרב יצחק בריה דרב יהודה דנסבה רחבא דפומבדיתא ושכיב רב יצחק בריה דרבה בר בר חנה ושכיב ונסבה הוא ושכיב אמר רבא ומי איכא דעביד עובדא בנפשיה כי האי וכו'. (יבמות סד):

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

וסימניך

Here is a סימן to remember two מחלוקתין between רבא and אב״י.

1. איתמר אב״י אמר עלו מאיליהם תנן ורבא אמר העלום תנן וקמפלגי בדרכי אלעזר דאמר רבי אלעזר לא עלה עזרא מבבל עד שעשאה כסולת נקיה ועלה אב״י לית ליה דרכי אלעזר רבא אית ליה דרכי אלעזר איבעית אימא דכולי עלמא אית להו דרכי אלעזר והכא בהא קמיפלגי מר סבר אפרושי אפרושינהו ומנפשייהו סליקו ומר סבר בעל כרחיהו אסוקינהו וכו'. וכו'. (קידושין סט:)
2. איתמר אב״י אמר ננעלו תנן רבא אמר נועלין תנן מאי בינייהו איכא בינייהו למיסמך אניסא אב״י אמר ננעלו תנן כמה דעיילו מעלי וסמכינן אניסא רבא אמר נועלין תנן ולא סמכינן אניסא וכו'. וכו'. (פסחים סד:)

The סימן is that in both these מחלוקתין you always find that רבא holds that extra effort was needed i.e. & e.g. by the people to close the doors or by עזרא to force the people to make עלייה according to the second לישנא (I think based on רמב"ם's לישנא according to the second (בלי נדר I'll try to update this later, הלכות גירושין in נושאי כלים I think I saw it in the לישנא Whereas אב״י always holds that less effort was needed. The doors closed by themselves and the people made עלייה by themselves.

אב״י וכו'. הואיל ואתו לידן נימא בהו מילתא (ביצה טו.)

Since we mentioned that אב״י's שיטה is that we can be הנס על סומך, I want to point out that אב״י is in the following מעשה in קידושין:

כי הא דר' יעקב בריה דר' אחא בר יעקב שדריה אבוה לקמיה דאב״י כי אתא חזייה דלא הוה מחדדין שמעתיה אמר ליה אנא עדיפא מינך תוב את דאיזיל אנא שמע אב״י דקא הוה אתי הוה ההוא מזיק בי רבנן דאב״י דכי הוה עיילי בתרין אפילו ביממא הוה מיתזקי אמר להו לא ליתבי ליה אינש אושפיזא אפשר דמיתרחיש ניסא על בת בההוא בי רבנן אידמי ליה כתנינא דשבעה רישוותיה כל כריעה דכרע נתר חד רישיה אמר להו למחר אי לא איתרחיש ניסא סכינתין (קידושין כט:)

Take a look at this גמרא in פסחים here:

אב״י הוה שקיל ואזיל ואזיל ר' פפא מימיניה ורב הונא בריה דר' יהושע משמאליה חזייה לההוא קטב מרירי דקא אתי לאפיה דשמאליה אהדרא לר' פפא לשמאליה ולרב הונא בריה דר' יהושע לימיניה אמר ליה ר' פפא אנא מאי שנא דלא חשש לי אמר ליה את שעתא קיימת לך (פסחים קיא:)

So was he being סומך on a נס over here? In קידושין I think it is explicit that he was סומך on a נס, but in פסחים I don't think it is as clear from the גמרא that he was סומך on a נס.

דף יומי DAF INSIGHTS

וסימניך

אביי וכו'. הואיל ואתו לידן נימא בהו מילתא (ביצה טו).

Since we mentioned אביי just now I want to add one more סימן here to remember another שיטה of אביי.

There are two places in ש"ס where אביי tells us about the importance of not being לשטן.

למחר דבריה ליהודה בר נחמני מתורגמניה וכו'. א"ל קום אימא מילתא כנגד אבלים פתח ואמר אחינו המיוגעים המדוכאין באבל הזה תנו לבבכם לחקור את זאת זאת היא עומדת לעד נתיב הוא מששת ימי בראשית רבים שתו רבים ישתו כמשתה ראשונים כך משתה אחרונים אחינו בעל נחמות ינחם אתכם ברוך מנחם אבלים אמר אביי רבים שתו לימא רבים ישתו לא לימא משתה ראשונים לימא משתה אחרונים לא לימא דאר"ש בן לקיש וכן תנא משמיה דר' יוסי לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן (כתובות ח:)

I said this is the שיטה of אביי, and I will go further to say that the רמב"ם and מחבר pasken like אביי.

(רמב"ם פרק י' מהלכות ברכות הלכה כ' שולחן ערוך אורח חיים סימן רל' סעיף ג')

אמר ר' יוסף וכו'. הלכה וכו'. אמר ליה אביי הלכה מכלל דפליגי (שבת קו:)

So is there another דאמר מאן דאמר who says we don't have to be concerned about being לשטן?

Well there's אחא ר' in ברכות, and there's לקיש דר"ש לקיש in יהודה מתורגמניה דר"ש לקיש. We said in the גמרא that ר"ש לקיש of מתורגמן doesn't hold like ר"ש לקיש himself holds of לשטן פומיה איניש. So is it possible that the ר"ש לקיש doesn't hold like ר"ש לקיש?

Take a look at these גמרא's:

1. רב איקלע לאתרין דרבי שילא לא הוה אמורא למיקם עליה דרבי שילא קם רב עליה וקא מפרש מאי קריעת הגבר קרא גברא אמר ליה רבי שילא ולימא מר קרא תרגולא א"ל אבוב לחרי זמר לגרדאי לא מקבלוה מיניה כי הוה קאימנא עליה דר' חייא ומפרישנא מאי קריאת הגבר קרא גברא ולא אמר לי ולא מידי ואת אמרת לי אימא קרא תרגולא א"ל מר ניהו רב נינח מר א"ל אמרי אינשי אי תגרת ליה פוץ עמריה איכא דאמרי הכי אמר ליה מעלין בקדש ואין מורדין (יומא כ:)

פרש"י ד"ה לא היה אמורא : מתורגמן וכו'.

OK. So maybe that isn't a good example since רב was acting as a temporary מתורגמן not בקביעות also he was very חשוב, and you can see from the story that רבי שילא would not have asked רב to serve as the מתורגמן if he would have recognized who he was.

Here is a better example:

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

ואמר ר' אבהו מריש הוה אמינא עינותנא אנא כיון דחזינא ליה לרבי אבא דמן עכו דאמר איהו חד טעמא
ואמר אמוריה חד טעמא ולא קפיד אמינא לאו עינותנא אנא (סוטה מ.)

Here is the second place that אביי holds לשטן פומיה לשטן:

תנו רבנן הנכנס לבית המרחץ אומר יהי רצון מלפניך ד' אלקי שתצילני מזה ומכיוצא בו ואל יארע בו דבר קלקלה ועון
ואם יארע בי דבר קלקלה ועון תהא מיתתי כפרה לכל עונותי אמר אביי לא לימא איניש הכי דלא ליפתח פומיה לשטן
(ברכות ס.)

The "ח" is the letter "ח" לא ליפתח איניש פומיה לשטן where ש"ס to remember the two places in סימן
and "ס" put together spell out the word "חס"

ושלום